

Sygn. akt IV KO 109/17

POSTANOWIENIE

Dnia 7 grudnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Gradzik

w sprawie z oskarżenia prywatnego M.G.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 7 grudnia 2017 r.,
wniosku Sądu Rejonowego w B.
z dnia 12 października 2017 r., sygn. akt IX K (...)
o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu w trybie art.
37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:
nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

W dniu 12 lipca 2017 r. M.G. złożył w Sądzie Rejonowym w B. „akt oskarżenia oskarżyciela prywatnego”. Oskarżył w nim funkcjonariuszy publicznych, sędziów Sądu Okręgowego w B., sędziego Sądu Rejonowego w C., sędziego Sądu Rejonowego w Ż., funkcjonariusza Komendy Miejskiej Policji w C. i „jakiegoś prokuratora” o popełnienie przestępstw z art. 271 § 1 k.k., art. 231 § 1 k.k., art. 233 k.k., art. 284 § 1 k.k. i art. 286 § 1 k.k.

We wymienionym na wstępie wniosku Sąd Rejonowy w B. wystąpił o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości. Uzasadnił swój wniosek tym przede wszystkim, że „rozpatrzenie ewentualnej sprawy odwoławczej będzie stać w sprzeczności z dobrem wymiaru sprawiedliwości, tj. będzie rodzić z perspektywy oskarżyciela prywatnego podejrzenia braku obiektywizmu ze strony tut. Sądu”.

W ocenie Sądu Najwyższego złożenie powyższego wniosku jest rażąco nietrafne, wręcz niezrozumiałe. Wszak zgodnie z art. 59 § 1 k.p.k. pokrzywdzony może jako oskarżyciel prywatny wnosić i popierać oskarżenie o przestępstwa ścigane z oskarżenia prywatnego. Tymczasem żadne z przestępstw wymienionych w akcie oskarżenia sporządzonym przez M.G. nie należy do kategorii ściganych z oskarżenia prywatnego. W akcie oskarżenia nie wskazano też na zezwolenie na ściganie osób, którym przysługuje immunitet procesowy. Nie wiadomo z jakich to powodów dobro wymiaru sprawiedliwości miałoby przemawiać za tym, by pożądana w tej sytuacji decyzja procesowa zapadła w sądzie innym, niż miejscowo i rzeczowo właściwy, tym bardziej, że w/w nie oskarża żadnego z sędziów tego Sądu.

Przy braku jakichkolwiek racjonalnych przesłanek do złożenia wniosku w trybie art. 37 k.p.k., należało orzec o jego nieuwzględnieniu.

as